

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	1.Kf.700.524/2024/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
Az alperes:	vármegyei Kormányhivatal (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Nagy Erika Katalin kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	Közzszolgálati Döntőbizottság határozatának felülvizsgálata iránt indított közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	felperes (8. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Debreceni Törvényszék 1.K.700.478/2024/7. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (húszezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes kormányzati szolgálati jogviszonya az alperesnél 2023. május 15. napjától a szám1 iktatószámú beosztási okirat (a továbbiakban: beosztási vagy kinevezési okirat) szerinti kinevezéssel jött létre a kormányzati igazgatásról szóló 2018. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Kit.) 85. § (1) bekezdése alapján, a szerződésekkel és a szerződés-nyilvántartás felülvizsgálatával kapcsolatos megnövekedett feladatok ellátására a feladat elvégzésének teljesítéséig, de legfeljebb 2024. május 14. napjáig tartó határozott időre. A kinevezésben a Kit. 86. § (7) bekezdése alapján 2023. május 15. napjától 2023. november 14. napjáig tartó hat havi próbaidő került kikötésre. A felperes a 2023. május 15. napján kelt írásbeli elfogadó nyilatkozatával a kinevezést elfogadta.

[2] A felperes kinevezése a 2023. július 10. napján kelt szám2 iktatószámú kinevezés módosítással (a továbbiakban: kinevezés módosítás) 2023. július 16-i hatállyal akként módosult, hogy az személy1 tartós távollétének idejére, annak munkába állásáig, de legfeljebb 2024. március 28. napjáig, határozott időre szólt. Rögzítették, hogy a felperes kinevezésének módosítással nem érintett részei továbbra is érvényben maradnak. A felperest a kinevezés módosításban tájékoztatták arról, hogy közszolgálati panaszt nyújthat be a Közszolgálati Döntőbizottsághoz (a továbbiakban: KDB), valamint a Kit. 168. § (5) bekezdése alapján közvetlenül a Debreceni Törvényszékhez fordulhat keresetével, ha a KDB a 168. § (10) bekezdésében megállapított határidőn belül nem bírálja el a közszolgálati panaszt. A felperes 2023. július 15. napján átvette a kinevezés módosítását, az ellen határidőn belül panasszal nem élt.

[3] Az alperesi munkáltatói jogkör gyakorlója a 2023. október 6. napján kelt és a felperes részére ugyanazon a napon átadott szám3 iktatószámú okirattal (a továbbiakban: megszüntető intézkedés) a felperes kormányzati szolgálati jogviszonyát a Kit. 86. § (9) bekezdése, valamint 105. § (1) bekezdés e) pontja alapján azonnali hatállyal a próbaidő alatt megszüntette.

[4] A felperes közszolgálati panasza az alperes megszüntető intézkedésével szemben határidőben, 2023. október 18. napján érkezett a KDB-hez, melyben az alperes általi joggal való visszaélésre és a megszüntetés érvénytelenségére hivatkozva állította, hogy a jogviszonya 2024. március 28. napjáig érvényesen fennáll, így kérte az alperesnek az ezen időpontig számított elmaradt illetményével egyező összegű, 1.941.290 forint megfizetésére kötelezését.

[5] A KDB 2023. december 8-án kelt felhívására a felperes – 2023. december 20-án a KDB-hez érkezett – beadványában az előterjesztett panaszát akként módosította, hogy a kinevezés módosítással szemben is panasszal élt arra hivatkozással, hogy az alperes a Kit. 64. § (6) bekezdésében foglalt joggal való visszaélés tilalmába ütköző magatartást valósított meg akkor, amikor utólagosan úgy rövidítette le a kormányzati szolgálati jogviszonyának időtartamát, hogy azzal együtt a próbaidő arányosítását elmulasztotta, és ezzel a beosztási okiratba foglaltak szerinti próbaidő hat havi tartamát változatlanul hagyva, a próbaidőt utólagosan meghosszabbította.

[6] A KDB a 2024. február 19-én kelt határozatszám1 iktatószámú határozatával a kinevezés módosítással szemben előterjesztett panasz vonatkozásában – annak elkészsége okán – az eljárást megszüntette; a megszüntető intézkedés tárgyában pedig a panaszt elutasította. Kiemelte, hogy a felperes a jogviszonya tartama alatt mindvégig a beosztási okiratban kikötött próbaidőt töltötte, így a kormányzati szolgálati jogviszonyának próbaidő alatti megszüntetése során az alperes az irányadó jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően járt el.

A kereset és a védírat

[7] A felperes keresetet nyújtott be az alperesi megszüntető intézkedés ellen, melyet a 2024. október 15-én tartott tárgyaláson – elsődleges kereseti kérelmétől elállva, valamint a rendeltetésellenes joggyakorlásra és a joggal való visszaélés tilalmának megsértésére történt hivatkozásait a továbbiakban fenn nem tartva, az okiratok becsatolásán kívül bizonyítási indítványokat elő nem terjesztve – pontosított, illetve módosított. Végleges kereseti kérelmében azt kérte, hogy a törvényszék – a próbaidő alatt 2023. október 6. napjával, azonnali hatállyal történt kormányzati szolgálati jogviszonya megszüntetéséről szóló munkáltatói intézkedés jogellenessége folytán – kötelezze az alperest a jogviszony megszüntetését követő naptól a határozott idő leteltéig, azaz 2023. október 7. napjától 2024. március 28. napjáig terjedő időtartamra az elmaradt 1.941.290 forint illetménye megfizetésére. Állította, hogy az alperesnek a kinevezés módosítása során a próbaideje időtartamát is arányosan csökkentenie kellett volna, e körben élhetett volna mérlegelési jogával. Hivatkozott a Kúriának a mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozatok felülvizsgálatáról szóló 2/2015. (XI. 23.) KMK véleményére.

[8] Az alperes a védíratában a kereset elutasítását kérte. Érvelése szerint jogszerűen járt el, amikor a felperes jogviszonyát a próbaidő alatt azonnali hatállyal megszüntette, mivel a felperes próbaidejének hossza a jogviszonya fennállása alatt a kinevezési okiratában foglaltak szerinti mértékben változatlan maradt.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[9] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Ítéletében a Kit. 59. § (1) bekezdésére és 86. § (1)-(2), (7)-(11) bekezdéseire hivatkozott. A módosított kereset alapján abban a jogkérdésben döntött, hogy az alperes jogszerűen szüntette-e meg a felperes kormányzati szolgálati jogviszonyát a próbaidő alatt azonnali hatállyal.

[10] Megállapította, hogy a munkáltató alperes jogszerűen járt el, amikor a tizenkét hónapnyi határozott időre szóló kormányzati szolgálati jogviszony létesítésekor a Kit. 86. § (7) bekezdésében foglaltak figyelembevételével hat hónapig terjedő próbaidőt kötött ki. A próbaidő ezen kikötését a felperes írásbeli nyilatkozatával a kinevezéssel együtt elfogadta. A későbbi kinevezés módosítás a próbaidőt és annak időtartamát nem érintette, az változatlan maradt. A felperes tévesen hivatkozott a próbaidő arányosítására, csökkentésére, mivel ilyen kötelezettsége az alperesnek nem volt. Az arányosítást illetően a Kit. 86. § (11) bekezdése a kinevezésre, és nem a kinevezés módosítására vonatkozik. A Kit. 89. §-a tartalmazza a kinevezés módosítás szabályait, amely viszont a próbaidőről, illetve próbaidő módosításáról (esetleges arányosításáról) nem rendelkezik. A kinevezés módosítása esetében tehát a próbaidő arányosítását előíró, a felperes által hivatkozott mérlegelési kötelezettséget keletkeztető jogszabályi rendelkezés nincs.

[11] Mindemellett az ítélet [60] bekezdésében megjegyezte, hogy „Az alperes álláspontja szerint arányosítani a próbaidőt nem kellett a kinevezés módosításával, viszont az arányosítás elvégzésre került az alperes számítása szerint is. Az így lerövidült 2023. október

24. napjáig fennálló próbaidőn belül történt 2023. október 6. napjával azonnali hatállyal próbaidő alatt a felperes kormányzati szolgálati jogviszonya megszüntetése. Így még ebben az esetben is jogszerű volt próbaidő alatti megszüntetés. A törvényszék álláspontja szerint is, amennyiben arányosítani kellett volna, az alperes számítása a helyes a próbaidő módosítására, annak csökkentésére.”.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[12] A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és az alperesnek a határozott idő lejártáig járó 1.941.290 forint összegű illetménye megfizetésére kötelezését kérte. Jogszabálysértésként a Kit. 86. § (2) bekezdés c) pontjára hivatkozott. Fenntartotta, hogy a kormányzati szolgálati jogviszonya az alperesnél a kinevezés módosítás szerinti időpontig, 2024. március 28-ig jogszerűen fennállt. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a tényállás tisztázása körében nem vizsgálta meg teljes körűen az alperes megváltozott próbaidő tárgyában tett nyilatkozatát. Az elsőfokú ítélet indokolásának [60] bekezdésében foglaltak alapján az alperes feltételeken elismerte, hogy a próbaidő lerövidült; a lecsökkentett időtartamú próbaidő megállapításával továbbá azzal is egyetértett, hogy a 2023. november 14-ig fennálló próbaidő hatálya a kinevezés módosításával megszűnt. Az alperes tehát jogsértő módon elmulasztotta a próbaidő időtartamát a kinevezés módosításakor rögzíteni, de az arányosítás tényét utólag, a peres eljárás során tett nyilatkozatában elismerte. A kormányzati szolgálati jogviszonyának 2023. október 6-án történt azonnali hatályú megszüntetése ezért ugyanúgy hatálytalan, mint a kinevezési okiratban rögzített próbaidő. Összességében a kormányzati szolgálati jogviszonya – hatályos próbaidő kikötésének hiányában – jogszerűen fennállt 2024. március 28. napjáig.

[13] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Rámutatott, hogy a Kit. 86. § (7) bekezdése szövegéből következően a próbaidő érvényesen kizárólag a kinevezési okiratban köthető ki.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[14] A fellebbezés nem alapos.

[15] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül.

[16] A Kp. 112. § (3) bekezdése alapján a fellebbezésnek meg kell felelnie a Kp. 100. § (2) bekezdés a)-c) pontjaiban foglaltaknak ahhoz, hogy a beadványt érdemben

elbírálhassa a másodfokú bíróság. A Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontja e körben előírja, hogy a fellebbezésnek tartalmaznia kell a fellebbezést megalapozó jogszabálysértést, a jogszabályhely pontos megjelölésével, illetve azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől az ítélet jogkérdésben eltér. A pontos jogszabályhely megjelölése, ekként a felülbírálat kereteinek meghatározása a fellebbező fél kötelezettsége, melynek helyes értelmezésével kapcsolatban a Kúria már több ízben (Kfv.VII.37.422/2020/8., Kfv.VII.37.651/2020/6.) hangsúlyozta, hogy az együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis, ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. A Kp. 2. § (2) bekezdésében foglalt tisztességes, koncentrált és költségtakarékos eljárás követelményéből sem vezethető le a bíróság olyan kötelezettsége, hogy a támadott határozat jogszerűségéről pusztán a fellebbezésben előadott indokok alapján, a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely fél által történő megjelölése hiányában döntsön.

[17] A felperes a fellebbezésében a törvényszék tényállás megállapítására vonatkozó kötelezettsége hiányos teljesítésével érvelt, állítva, hogy az elsőfokú bíróság a tényállás tisztázása körében nem vizsgálta meg teljes körűen az alperes megváltozott próbaidő tárgyában tett nyilatkozatát. E körben viszont a konkrét jogszabálysértés (jogszabályi rendelkezés) megjelölését elmulasztotta, és nem részletezte, hogy az állított eljárási szabályszegés – különösen a [60] bekezdésben írtakkal egybevetve – az ügy érdemére miként hatott ki, a megállapított tényállást milyen módon befolyásolta. Ebből eredően az ítéltábla – a fellebbezési eljárás fent ismertetett korlátainak szem előtt tartásával – a perben felmerült anyagi jogi kérdést, azaz a jogviszony próbaidő alatti megszüntetésének jogszerűségét, e körben a kinevezés módosítás próbaidő számítására gyakorolt hatását az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás mellett vizsgálta.

[18] A fellebbezés lényegileg az elsőfokú ítéletben is rögzített alperesi próbaidő számításra alapítva azt vezette le, hogy az elsőfokú bíróság téves következtetésre és jogértelmezésre jutott a próbaidő kinevezés módosításakor arányosításával összefüggésben, amely magával vonta, hogy módosítást követően nem volt hatályosan kikötve próbaidő és mivel a felperes nem állt próbaidő hatálya alatt, így a jogviszonyát is jogellenesen szüntették meg.

[19] Az elsőfokú bíróság ítéletében helyesen rögzítette, hogy az ügy eldöntése szempontjából lényeges tényállási elemek a következők: a felperes kinevezésében ki volt kötve a Kit. 86. § (7) bekezdésének megfelelően hat havi próbaidő; a kinevezést módosították, de ennek során a próbaidőt nem érintették – s ezt a felperes közszolgálati panasszal határidőben nem támadta –, a kinevezésnek a módosítással nem érintett részei továbbra is érvényben maradtak; a kormányzati szolgálati jogviszony megszüntetésére – a kinevezési okirat szerinti próbaidő alatt – a Kit. 86. § (9) bekezdése, valamint 105. § (1) bekezdés e) pontja alapján 2023. október 6. napján, azonnali hatállyal került sor.

[20] Az ítéltábla a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel rámutat arra, hogy az alperes az eljárás folyamán következetesen elutasította az arányosításra vonatkozó felperesi okfejtés helyességét. Állította, hogy a felperes jogviszonya alatt mindvégig az eredeti próbaidő maradt hatályban és csak arra a nem várt esetre készített saját számítást, amennyiben a bíróság alaposnak találná a felperes arányosításra vonatkozó érvelését. Ezt ismételte meg csupán az elsőfokú bíróság az ítéletében szintén azzal a megállapítással, hogy „amennyiben arányosítani kellett volna”, akkor az alperes számítását tartotta volna helyesnek. A felperes tehát helytelenül értelmezte fellebbezésében az elsőfokú bíróság [60] bekezdésében foglaltakat és tévesen hivatkozott arra, hogy akár az alperes, akár a törvényszék elfogadta volna az arányosítás vonatkozásában kifejtett álláspontját.

[21] Az ítéltábla a perbeli esetet tekintve hangsúlyozza, hogy a kinevezés módosítás egyértelműen, írásban rögzítette, hogy a kinevezésnek a módosítással nem érintett részei továbbra is érvényben maradnak, így a próbaidő kikötése is változatlan tartalommal érvényben maradt. Nincsen olyan jogszabályi kötelezettség – illet a felperes sem tudott megjelölni –, amely szerint a próbaidőt a kinevezés módosításakor változtatni kellett volna, e tekintetben kötelező lett volna az alperesnek mérlegelési jogkört gyakorolnia, ebből következően az erre vonatkozó számítások helyessége a továbbiakban már nem is vizsgálendő, így erre az elsőfokú bíróság az ítéletében szükségtelenül tért ki.

[22] Az elsőfokú bíróság a megállapított tényállásból a módosított kereset eldöntése szempontjából releváns vonatkozó jogszabályok vizsgálatát követően helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a Kit. nem ír elő kötelezettséget az alperes részére a kinevezés módosítása körében a próbaidő időtartamának változtatására, így az eredetileg kikötött próbaidő hatálya fennmaradt, amelyből következik, hogy a felperes kormányzati jogviszonyának megszüntetése is jogszerű volt a Kit. 86. § (9) bekezdése, valamint 105. § (1) bekezdés e) pontja alapján.

[23] A kifejtettek alapján a Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság jogértelmezése és a keresetet elutasító érdemi döntése helytálló, melynek következtében az elsőfokú ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[24] A pernyertes alperes másodfokú perköltségét a felperes köteles megtéríteni a Kp. 99. § (3) bekezdése által felhívott 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdésének megfelelően. Az alperes fellebbezési eljárásban felszámított perköltségének összegét a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 81. § (1), (2) és (5) bekezdései, továbbá a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja, valamint 3. § (1)-(2) és (5)-(6) bekezdései alapján a költségjegyzékkel egyezően 20.000 forintban határozta meg, mert azt az elvégzett jogi munkával arányban állónak találta.

[25] A felperes munkavállalói költségkedvezménye alapján személyes illetékmentességben részesül, ezért a feljegyzett, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdése szerinti illetékalap után az Itv. 46. § (1) bekezdése szerint számított 155.303 forint fellebbezési illetéket a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontja és 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[26] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[27] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2025. október 8.

dr. Antal Regina s.k.	dr. Józsa Ágnes s.k.	dr. Koós Szabolcs s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró